

บรรณานุกรม

กมชนเผ่า. **บันดาชนเผ่าในสปปลาว.(The Ethnic Groups in Lao P.D.R).** เวียงจัน : โรงพิมพ์มณฑล
ตุลาต. 2008.

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, นักศึกษาศา
สถาปัตยกรรมภายใน ภาควิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรม (ผู้รวบรวม). **สถาปัตยกรรมพื้นถิ่น
จังหวัดน่าน.** กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.2541

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, นักศึกษาศา
สถาปัตยกรรมภายใน ภาควิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรม (ผู้รวบรวม). . **สถาปัตยกรรมพื้นถิ่น
บ้านน้ำแพะใต้.** กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.2551

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, นักศึกษาศา
สถาปัตยกรรมภายใน ภาควิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรม (ผู้รวบรวม). **เรือนลัวะเมืองน่าน.**
กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.2552

จามะรี เชียงทอง **การเมืองเรื่องชาติพันธุ์วัฒนธรรมและความรู้พื้นถิ่นในไทย เวียดนามและลาว**
กรุงเทพฯ ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร 2547.

ฉวีวรรณ ประจวบเหมาะ และคณะ **“ปริศนาวงศาคนาญาติ “ลัวะ”.** กรุงเทพฯ :
ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) , 2555.

ชาญวิทย์ เกษตรศิริ. **ประมวลแผนที่ : ประวัติศาสตร์ – ภูมิศาสตร์ – การเมือง กับลัทธิอาณานิคมใน
อาเซียน – อุษาคเนย์.** กรุงเทพฯ : มูลนิธิโตโยต้าประเทศไทย. 2555”

ชมรมบริการวิชาการสถาบันวิจัยชาวเขา จังหวัดเชียงใหม่. ชาวเขา : **ความเข้าใจกับชนเผ่าต่าง
วัฒนธรรม.**

พิมพ์ครั้งที่ 2. เชียงใหม่ : นันทกานต์ กราฟฟิค/การพิมพ์ ช้างเผือก เชียงใหม่. 2541.

ชลธิรา สัตยาวัฒนา. **ลัวะเมืองน่าน.** กรุงเทพฯ : อมรินทร์ พรินติ้ง กรุ๊ป. 2530.

ชลธิรา สัตยาวัฒนา, อรุณรัตน์ วิเชียรเขียว, ชลธิรา สัตยาวัฒนา, ไพสิฐ พาณิชกุล, สมบัติ บุญคำ
เอียด,

บุญชู ณ ป้อมเพชร และ ลมุล จันท์หอม (ผู้วิจัย). **สิทธิชุมชนท้องถิ่น พื้นเมืองเดิม ล้านนา
กรณีศึกษาชุมชนลัวะ ยวน ลื้อ ปกาเกอญอ(กะเหรี่ยง)ในจังหวัดน่าน เชียงรายและเชียงใหม่.**
กรุงเทพฯ : นิติตธรรม. 2546.

ไขมอน การ์ดเนอร์, พินดา สิทธิสุนทร, วิไลวรรณ อนุสารสุนทร **ต้นไม้เมืองเหนือ คู่มือศึกษาพรรณไม้ยืนต้นในป่าภาคเหนือ ประเทศไทย.** กรุงเทพฯ, โครงการจัดพิมพ์คบไฟ, 2543

ทวี ประทีปแสง. “พิธีกรรมและความเชื่อในการประกอบอาชีพเกษตรกรรมของชาวลัวะ บ้านเตี้ยกลาง ในอุทยานแห่งชาติดอยภูคา จังหวัดน่าน”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. 2542.

นิสิต ดิชสาย. “การศึกษาสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น เรือนลัวะ จ.น่าน” วิทยานิพนธ์ศิลปสถาปัตยกรรมศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาสถาปัตยกรรมไทย บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร. 2543.

นนทชัย ทองพุ่มพุกษา **สถาปัตยกรรมพื้นถิ่น เรือนลัวะจังหวัดน่าน รายงานรายวิชาสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น** สาขาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร 2541

บุญช่วย ศรีสวัสดิ์. **ชาวเขาในไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2.** กรุงเทพฯ : มติชน. 2545.

ปิยเดช อัครโพธิวงศ์. “สถาปัตยกรรมพื้นถิ่น เรือนลัวะ หมู่บ้านน้ำย้อยขุนดิน ตำบลภูคา อำเภอป่า จังหวัดน่าน”. วิทยานิพนธ์ศิลปสถาปัตยกรรมศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาสถาปัตยกรรมไทย บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร. 2543.

พีระเดช จักรพันธ์, ม.ร.ว., วิวัฒน์ เตมียพันธ์, ชำนาญ บุญญาพุทธิพงศ์, อนุวิทย์ เจริญศุภกุล, สามารถ สิริเวชพันธ์, ดวงนภา ศิลปะสาย, อุดม บัวศรี, เทิดศักดิ์ เตชะกิจจจร, อริยะ ทรงประไพ,
ธนาพร ทศานนท์ และ บัญชา ชุ่มเกษร. **ภูมิปัญญาชาวบ้าน...สู่งานสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น.** กรุงเทพฯ : พลัสเพรส. 2553.

ยศ สันตสมบัติ. **ความหลากหลายทางชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน.** เชียงใหม่ : นพบุรี การพิมพ์. 2542.

ลักขณา ดาวรัตน์หงษ์, ภัททิยา ยิมเรวัต และ สุรียา รัตนกุล, คุณหญิง ศาสตราจารย์ ดร. (ผู้เขียน). **สารานุกรมกลุ่มชาติพันธุ์ ลัวะ.** กรุงเทพฯ : สหธรรมิก. 2541.

วิวัฒน์ เตมียพันธ์. **รูปแบบเรือนพักอาศัยพื้นถิ่นของชุมชนชาวไทยเชื้อสายมอญย่านคลองมอญ หัวตะเข้**
อำเภอลาดกระบัง. กรุงเทพฯ : อุษาคเนย์. 2555.

ศิลปากร,กรม. **ชาวน่าน คนหมุ่มมาก และคนกลุ่มน้อย ในเมืองน่าน.** กรุงเทพฯ : อมรินทร์ พรินตติ้งกรุ๊ป. 2530.

ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร ว่าด้วยแนวทางการศึกษาชาติพันธุ์ กรุงเทพฯ ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร : 2547

สมชาย ดวงหล้า. “สถาปัตยกรรมชนเผ่าถิ่น(ไปร)”. วิษยานิพนธ์ สถาปัตยกรรมและศิลปะ
มหาวิทยาลัยแห่งชาติ สาทาละนะลัด ประชาธิปไตย ประชาชนลาว. 2002.

สุวิทย์ อิศราศวัต. จักรวรรดินิยมเหนือแม่น้ำโขง. กรุงเทพฯ : มติชน. 2552.

สุวิไล เปรมศรีรัตน์. สันทนาสาธารณสุขและการแพทย์ ลัวะ – ปรีย กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล. 2531

สำนักวิจัยและพัฒนาการป่าไม้ กรมป่าไม้. ไม้ในประเทศไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : อักษรสยาม
การพิมพ์. 2555.

อรณรัตน์ มะสันต์. คติความเชื่อและภูมิปัญญาซึ่งสัมพันธ์กับการตั้งถิ่นฐาน ผังหมู่บ้านและบ้านเรือน
ของชุมชนชาติพันธุ์ลัวะ ในประเทศไทย วิษยานิพนธ์ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาสถาปัตยกรรมพื้น
ถิ่น บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร. 2553.

อรศิริ ปาณินท์,ปิยลดา ทวีปรั้งสีพร, มล.ดร. และ เทิดศักดิ์ เตชะกิจ. ภูมิปัญญาสถาปัตยกรรม.
กรุงเทพฯ : โชดาสตุติโอ ครีเอชั่น แอนด์พับลิชชิง. 2546.

อรศิริ ปาณินท์ บ้านและหมู่บ้านพื้นถิ่น กรุงเทพฯ สมาคมสถาปนิกสยามในพระบรมนูปถัมภ์ , 2539

อรศิริ ปาณินท์. ปัญญาสร้างสรรค์ในสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น. กรุงเทพฯ : พลัสเพรส. 2553.

Chazee Laurent. The Peoples of Laos Rural and Ethnic Diversities. Bang : White
Lotus press. 1999.

K. G. Lzikowitz and P.Sorensen. The House in East and Southeast Asia
Anthropological and Architectural Aspects. London : Curzon press. 1982.

Roxana Waterson. The Living House An Anthropology of Architecture in South –
East Asia. Tokyo Rutland, Vermont Singapore : Tuttle. 2009.

The Fine Arts Department. CONSERVATION AND REVITALIZATION OF
VERNACULAR ARCHITECTURE AND ICOMOS – CIAV ANNUAL MEETING. Bangkok :
Pre scale. 1997.